

[Undervisnings- og forskningsministeren]

landet havde brug for, og så de kæmpeforbedringer, som vi taler om med det forslag, vi nu behandler. Det er på grund af disse misforhold, at både fru Connie Hedegaard og jeg og regeringspartierne og også Fremskridtspartiet, kan jeg forstå, også i dag må sige, at dette finder vi lige i overkanten, som fru Britta Schall Holberg viste diplomatisk formulerede det.

Vi syntes, vi havde et godt forslag selv, som kostede langt mindre, og når hr. Jørgen Estrup påpeger, at når vi kommer nogle år frem, så vil regeringens forslag jo næsten ingenting koste, så siger vi: Nej, heldigvis, det var det gode ved det, for det er den slags forslag, vi har brug for nogle flere af.

Men vel, her er der en uenighed, og jeg beder om forståelse for, at den må vi altså nødvendigvis i dag minde lidt om.

Så gælder det i øvrigt om, at vi på de felter, hvor det er muligt, finder hinanden, og jeg har fornemmelsen af, at der kan blive et udvalgsarbejde, hvor også regeringspartiernes synspunkter kan blive afprøvet og vejret og måske endda finde nåde for det flertal, som her sætter sig igennem.

Hr. Rahbæk Møller sagde, at der manglede dyrtidsregulering. Det er rigtigt, at det er de samme absolutte tal, vi taler om, og det har vi slet ikke gået og gemt eller skjult. Det var også de tal, vi gik ud fra, da vi satte de 299 mio. kr. ind på 1988-finansloven.

Hr. Rahbæk Møller påpegede også, at lovforslaget, selv om det er en stor forbedring for mange, kan føre til en stramning for nogle. Ja, det kan godt være. Det må hr. Rahbæk Møller selv tage ansvaret for, for det er jo ikke, fordi det her ikke koster noget, så jeg synes, hr. Rahbæk Møller selv skulle overveje, hvordan han kan lave det lidt om. Det kan ikke passe, at man ikke kan undgå, at nogle stilles dårligere, når man anvender så kæmpestort et beløb; det må være muligt at undgå det, og det vil jeg i øvrigt gerne være med til at se på. Men større beløb end dem, der ligger i forslaget, vil jeg finde det helt uantageligt at anvende.

Hr. Rahbæk Møller nævnte også, at han gerne ville have, hvad han kaldte en stærkt udvidet dispensationsmulighed for dem, der af en eller anden grund ikke kan overholde den normerede studietid. Det synes jeg ikke er et rimeligt krav. Vi skal huske på, at klippekortet jo giver nye muligheder for at tilrettelægge sin studie-

tid. Klippekortet giver helt enestående muligheder for at lægge nogle klip til side, og derfor vil jeg sige, at netop klippekortsystemet reducerer behovet for dispensationsmuligheder.

Jeg er i øvrigt glad for, at hr. Jørgen Estrup så klart her fra talerstolen nævnte, at også han fandt det godt og rigtigt, at vi her ændrer støtteperioden, sådan at vi går fra den normale studietid, eller hvad vi skal kalde det, til den normerede studietid. Jeg ved, at det også er et socialdemokratisk synspunkt, som er blevet meget stærkt fremhævet af Socialdemokratiets nye formand.

Derfor håber jeg inderligt, at der på trods af hr. Rahbæk Møllers indvendinger på dette punkt kan være fasthed og solidaritet omkring dette meget fornuftige at sige: Hvis vi skal give noget mere, så må vi til gengæld også kunne stille visse krav. For en af de gode nytårstaler, der er holdt i år, var jo den, der blev holdt af den socialdemokratiske nye formand om, at nu var det også tid at stille krav, og han nævnte, så vidt jeg husker, dette område som et af eksemplerne. Så lad os også gøre det og stå fast på det. Så har vi da på det punkt noget, vi i fællesskab kan glæde os over.

Jeg ser som sagt frem til et grundigt udvalgsarbejde. Der er noget, regeringen er glad for i lovforslaget. Vi havde jo selv foreslået meget betydelige forbedringer, vi havde selv foreslået et klippekortsystem osv.; nu får vi vores forbedringer igennem, vi får en slags klippekortssystem igennem, men derudover får vi altså en række merudgifter, som vi er kedede af. Men det udelukker jo ikke, at vi i fællesskab prøver at gøre lovforslaget så godt som muligt også set fra regeringens synspunkt.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

I anledning af ministerens forsøg på at så splid mellem forligspartierne vil jeg lige rette et par misforståelser.

Hvad angår ændringen, således at vi ophæver det begreb, der hedder »sædvanlig studietid«, og siger, at alle institutioner må bruge »normeret studietid« som udgangspunkt, er alle tre partier, også Socialistisk Folkeparti, enige. Spørgsmålet er, om det alene skal være, som ministeren siger, den nøgne normerede studietid, eller der skal være visse muligheder for dem, der påtager sig studenterrådsarbejde,